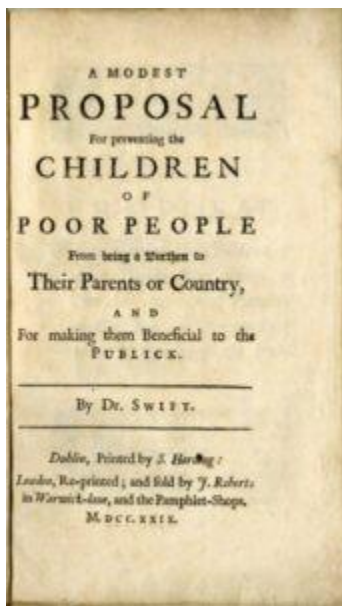

Kluwer Patent Blog

Kwaliteit bij het EOB - een bescheiden en een serieus voorstel

Thorsten Bausch (Hoffmann Eitle) - dinsdag 14 februari 2023

In de geest van Jonathan Swift's onvergetelijke [bescheiden voorstel](#) om te voorkomen dat de kinderen van arme mensen een last zijn voor hun ouders of land en om ze nuttig te maken voor het publiek,

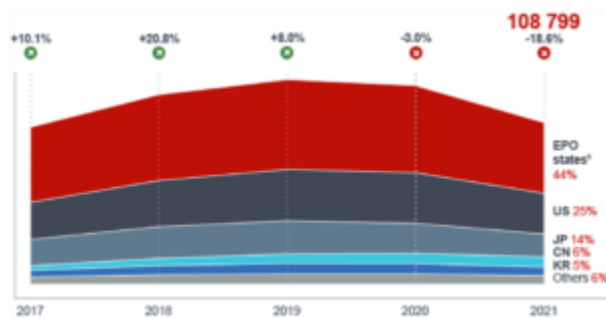

Titelpagina van A Modest Proposal van Jonathan Swift (van Wikipedia)

Laat ons eerst een bescheiden voorstel overwegen over hoe het Europees Octrooibureau zou kunnen worden gerestructureerd om het volgende te bereiken

- 100% EPO-kwaliteit (wat in wezen neerkomt op tijdigheid en procesefficiëntie),
- 100% tevredenheid van de aanvrager,
- een enorme versnelling van de onderzoeksprocedure,
- ijverig gebruik van moderne technologie, misschien zelfs AI,
- fantastische en ongehoorde kostenbesparingen, die een aanzienlijke extra premie voor het EOB-management zouden kunnen rechtvaardigen; en last but not least
- grotere tevredenheid van de afgevaardigden van de Raad van Bestuur, die onlangs hun bezorgdheid hebben geuit over cijfers zoals weergegeven in onderstaande grafiek (dalend aantal

verleende octrooien per jaar), die wijzen op minder vergoedingen voor de nationale octroobureaus.

Verleende octrooien in de tijd

Bron: EPO

Hoe bereik je dit alles met één simpele verandering? Heel eenvoudig:

Stop gewoon met zoeken en onderzoeken, registreer gewoon alle subsidieaanvragen en laat eventuele geschillen over aan de oppositieafdelingen, de kamers van beroep en de rechtbanken.

Wat een *Brave New World* zou dit zijn! Het EOB eindelijk op 100% efficiëntie. Veel meer geld beschikbaar voor het EOB om in de beurs te stoppen of in belangrijke uitwisselingsprogramma's met nationale octroobureaus. Aanvragers 100% gelukkig, omdat ze eindelijk een octrooi krijgen voor elk van hun aanvragen en kosten besparen voor onderzoek. Het hogere management van het EOB zal vrijwel zeker hoog beloond worden voor het gebruik van de efficiëntiewinst die de moderne technologie mogelijk maakt. De stad München zal waardevolle en nu overbodige kantoorruimte terugkrijgen. De lidstaten van het EOB zullen elk jaar fantastische validatievergoedingen verdienen. De afgevaardigden van het RC zullen niet langer naar trieste statistieken als de bovenstaande hoeven te kijken. Geen klachten meer bij het Administratieve Tribunaal van de ILO. En geen zorgen voor de examinatoren, er zullen genoeg goedbetaalde banen zijn in de particuliere IE-praktijk.

Oké, er zijn misschien een paar bedrijven hier of daar die kunnen klagen over slechts één klein aspect van de kwaliteit van de nieuwe EP-octrooien, namelijk de inhoudelijke kwaliteit. Maar die bedrijven klagen hoe dan ook, zoals de Voorzitter onlangs terecht opmerkte:

"Als openbare dienst kunnen wij naast positieve ook negatieve feedback verwachten. Maar om legitieme mogelijkheden tot verbetering te kunnen identificeren - en daarnaar te handelen - hebben we constructieve feedback nodig en kritiek die gebaseerd is op feiten en bewijzen.

Daarom lijkt niets van belang te spreken tegen mijn bescheiden voorstel en ik hoop alleen dat ik een klein percentage van de besparingen van het EOB krijg als het eenmaal is uitgevoerd.

(Ok, grapje...)

-

Nu even serieus, u vraagt zich misschien af waarom er toch zoveel inhoudelijke onderzoekers zijn bij het EOB en waarom ik en vele anderen hen over het algemeen zo steunen. Laat me dit uitleggen.

De reden is de fundamentele *raison d'etre* van het octrooistelsel, namelijk het idee dat (menselijke) uitvinders die het publiek hebben verrijkt met een uitvinding die nieuw, nuttig en inventief is,

moeten worden beloond met een tijdelijk exclusief recht, namelijk een octrooi. Dit helpt de concurrentie voor de beste ideeën te stimuleren en de technologische vooruitgang te bevorderen.

Dit concept vereist echter een efficiënt filtermechanisme dat beweerde uitvindingen uitfiltert die niet nieuw, nuttig (industrieel toepasbaar) en inventief zijn of die niet zodanig zijn beschreven dat vakkundige personen ze kunnen reproduceren.

U kunt natuurlijk alles overlaten aan oppositieafdelingen, kamers van beroep en/of rechtbanken, maar u moet ook rekening houden met de minder wenselijke gevolgen. In de eerste plaats zult u veel meer van deze afdelingen, kamers van beroep en rechters nodig hebben dan nu het geval is. Ten tweede kosten omstreden procedures voor elk van deze instanties veel tijd en geld, vooral in Europa, waar u twee procedures voor het EOB kunt hebben, gevolgd door nog eens twee voor nationale rechtbanken, totdat de kwestie van de geldigheid definitief is geregeld. (Is er geen ruimte voor enige vereenvoudiging en verbetering van de efficiëntie? Maar dat is voor een andere post). Niet elke kleine of middelgrote onderneming, laat staan elke afzonderlijke uitvinder, kan zich dergelijke geschillen veroorloven. Het is dus in het belang van een democratische samenleving die iedereen (en elk bedrijf) gelijke rechten toekent, om bij wijze van openbare dienst een **doeltreffende filter te bieden** die de goede van de slechte uitvindingen scheidt en een redelijke zekerheid biedt dat de rechten die uiteindelijk aan de octrooihouders worden toegekend, goed en geldig zijn.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde onlangs in [C-44/21](#), punt 41 dat:

In dit verband zij eraan herinnerd dat gedeponeerde Europese octrooien een vermoeden van geldigheid genieten vanaf de datum van publicatie van hun verlening. Vanaf die datum genieten deze octrooien dus de volledige omvang van de bescherming die met name door richtlijn 2004/48 wordt gewaarborgd (zie naar analogie het arrest van 30 januari 2020, Generics (UK) e.a., C 307/18, EU:C:2020:52, punt 48).

Wat men verder ook van deze beslissing van het Hof van Justitie moge denken, dit is de huidige norm, althans binnen de EU. Ik vind dan ook dat het EOB dit vermoeden van geldigheid moet rechtvaardigen door een redelijk rigoureuus onderzoek van alle octrooiaanvragen op hun merites voordat ze worden verleend. U kunt zich nu afvragen: Maar doet het EOB precies dit niet? Biedt het EOB in zijn huidige opzet niet zo'n "effectief filter"?

Het Industry Patent Quality Charter (IPQC) lijkt te denken van niet, althans dat er ruimte is voor verbetering, zoals [hier](#) en in andere fora is gemeld. Ik ben het daar volledig mee eens en mag de lezers eraan herinneren dat soortgelijke zorgen ongeveer 5 jaar geleden door een dozijn gerenommeerde octrooibureaus in een [open brief](#) werden geuit. Deze brief leidde tot een ontmoeting met de voorzitter van het EOB, zoals [hier](#) gemeld, waarin het begin van een "constructieve dialoog" werd overwogen door het EOB. Ik ben toevallig lid van een van de ondertekenende octrooibureaus. Voor zover ik weet, begon en eindigde deze "constructieve dialoog" met deze ene bijeenkomst. Er is verder niets gebeurd, althans geen dialoog op dit niveau.

Het lijkt er zelfs op dat de kwaliteit van EOB-octrooien sindsdien verder is verslechterd. Dit kan worden geconcludeerd uit een interessante reeks cijfers die het IPQC aan het EOB heeft voorgelegd, namelijk het toekenningspercentage en het intrekingspercentage na beroep in de loop

der tijd, die hier worden getoond:

EPA	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Ertellingsquote	61,5 %	64,2 %	67,3 %	71,8 %	70,0 %	71,1 %	70,6 %
Widerrufsquote nach Einspruch	37,5 %	34,3 %	33,4 %	30,3 %	30,5 %	36,0 %	28,8 %
Widerrufsquote nach Einspruchsbeschwerde	41,0 %	38,7 %	39,2 %	43,9 %	45,5 %	42,2 %	46,0 %

Als we 2015 met 2021 vergelijken, lijkt het EOB-subsidiepercentage te zijn gestegen van 61,5% naar meer dan 70%. Dit ziet er geweldig uit voor octrooihouders, maar suggereert dat de filterfunctie van het EOB-onderzoek langzaam is verslechterd. Deze conclusie wordt verder bevestigd door de verbazingwekkende stijging van de intrekkingpercentages na oppositieprocedures. Maar liefst 46% van de octrooien die zijn verleend en waartegen oppositie is ingesteld, worden nu door een kamer van beroep herroepen. In de "goede oude tijd" was het resultaat van oppositie- en beroepsprocedures ongeveer een mix van 1/3 in eerste aanleg en 41% herroeping in beroep.

Dit zijn de feiten, en het EOB mag ze niet blijven negeren en/of de boodschappers tegenwerken. Alle beschikbare feiten en bewijzen wijzen immers duidelijk op kwalitatieve tekortkomingen bij het onderzoek en vooral bij de recherche. In de overgrote meerderheid van de gevallen worden octrooien later ingetrokken vanwege de stand van de techniek die door het EOB had kunnen en moeten worden gevonden, maar dat niet was. Het klassieke geval is octrooiliteratuur uit dezelfde IPC-klasse als het aangevochten octrooi, of zelfs eerdere octrooien van dezelfde aanvrager. Het EOB heeft of kan gemakkelijk gedetailleerd bewijs in die zin verkrijgen door gewoon de beslissingen van de kamer van beroep en de daarin aangehaalde stand van de techniek die resulteerde in de herroeping van het octrooi te analyseren.

De zoekkwaliteit kan en moet dus zeker worden verbeterd. Het spreekt vanzelf dat de onderzoekers niet mogen stoppen met zoeken zodra zij één X-document tegen conclusie 1 en een paar A-documenten tegen alle andere conclusies hebben gevonden (of door de IT-ondersteuningsinstrumenten van het EOB hebben laten zien). Zij moeten het onderwerp van alle conclusies onderzoeken en grondig zoeken naar de daarvoor relevante stand van de techniek. Zij moeten aangemoedigd en in staat gesteld worden om ook naar de voorbeelden te kijken en ontmoedigd worden om een onvolledig onderzoek uit te voeren door claimelementen te negeren die volgens hen niet octrooierbaar zijn, bijvoorbeeld omdat ze niet-technisch zijn. Onderzoekers moeten duidelijk voldoende tijd krijgen om in elk geval een grondig onderzoek uit te voeren. Ze mogen niet gestraft worden voor onvoldoende output als ze een paar dagen of zelfs een week of meer nodig hebben voor een complexe aanvraag met 100 conclusies. Goede kwaliteit heeft tijd nodig, en betere kwaliteit heeft meer tijd nodig!

Hetzelfde geldt natuurlijk voor het examen. Examinatoren moeten worden aangemoedigd grondig te werk te gaan, niet snel. Helaas lijkt de huidige trend precies de andere kant op te gaan. Zoals één van de duidelijk deskundige commentatoren onder het recente [bericht](#) van de Kluwer Patent Blogger over dit onderwerp terecht opmerkte (lees ze a.u.b. volledig!):

Misschien vindt het IPQC het interessant om te weten dat de druk om vóór eind mei meer dan 53K R71(3) mededelingen te doen zo hoog is geworden voor lijnmanagers dat zij nu routinematig hun toevlucht nemen tot instructies aan onderzoekers om niet meer dan een bepaald aantal uren aan een zoekopdracht of onderzoeksactie te besteden. De individuele productie wordt ten minste tweewekelijks gecontroleerd.

Verlof wordt ontmoedigd. De laatste weken worden de onderzoekers onder enorme druk gezet om alles toe te kennen en niet-toewijzingen op te schorten om de instructies van de COO te overtreffen. Teammanagers worden duidelijk gestimuleerd om deze doelstellingen te halen, aangezien hun bonussen en bevorderingen in rang en carrière daarvan afhankelijk worden gemaakt.

bereikt.

Op de meest complexe technische gebieden die in de afgelopen jaren routinematig 2,6 dagen per product nodig hadden (dat is de interne taal voor een definitieve actie bij recherche of onderzoek), is door het management besloten dat ze niet meer dan twee keer zo langzaam mogen zijn als de snelste technische gebieden die momenteel gemiddeld 1,1 dagen per product nodig hebben. In 2023 mag geen enkel team trager zijn dan 2,2 dagen per product. Hoe een verhoging van de snelheid met 20% voor grote delen van het bureau (voornamelijk in de CII!) kan leiden tot een verhoging van de kwaliteit, is onbegrijpelijk.

Boven het gemiddelde is het nieuwe normaal.

Onderzoekers worden onder druk gezet om onbelangrijke aspecten zoals niet-essentiële duidelijkheid (wat dat ook moge zijn) of kleine bezwaren op grond van artikel 123, lid 2 (de aanvrager is verantwoordelijk voor de tekst) te negeren om het proces verder te versnellen.

En de andere:

In de begindagen van het EOB was het zoeken alomvattend en het onderzoek ook. Er was geen versnipperde aanpak. Onderzoekers hadden de tijd om hun werk goed te doen. Tegenwoordig wordt kwaliteit bij het EOB vervangen door tijdigheid.

Het EOB lijkt inderdaad nog steeds een definitie van kwaliteit te hanteren die ook tijdigheid omvat. Ik heb hier al jaren kritiek op en schreef in 2018 op dit blog een [lange post](#) over de kwaliteitsproblemen van het EOB. Helaas zijn deze opmerkingen helemaal niet verouderd. Ze zijn nog minstens even relevant als in 2018, en als ik één serieus voorstel mag doen aan het EOB, dan zou dat zijn om de aanbevelingen van het IPQC en in mijn posts ter harte te nemen en uit te voeren.

Het stimuleringsysteem van de onderzoekers verdient misschien ook een nieuwe overweging. Tot ongeveer vijf jaar geleden kregen de onderzoekers twee punten voor een afwijzing van een aanvraag en één voor een toekenning. Dit werd toen veranderd in één punt voor elk van deze beslissingen, maar een afwijzing veroorzaakt ongeveer twee keer zoveel werk. Raad eens wat er gebeurde in de jaren na deze verandering?

Hoewel ik niet weet dat dit soort zaken momenteel serieus wordt besproken binnen het EOB, zien we in plaats daarvan een overvloed aan "kwaliteitsteksten", d.w.z. een verzameling propaganda, zelfpromotie en holle beloften, die een eigen post zou verdienen. Wat de auteurs van dergelijke kwaliteitsteksten echter niet schijnen te beseffen is een fundamentele wet, namelijk de wet van behoud van kwaliteit (Qualitätserhaltungssatz). In zijn kortste vorm gaat deze wet als volgt:

De som van de werkelijke kwaliteit en de gepropagandeerde kwaliteit is een constante.

Om ervoor te zorgen dat u geen regelmatige updates van de Kluwer Patent Blog mist, kunt u zich [hier](#) inschrijven.

Kluwer IE-recht

Uit de **2022 Future Ready Lawyer survey** blijkt dat 79% van de advocaten denkt dat het belang van juridische technologie voor volgend jaar zal toenemen. Met Kluwer IP Law kunt u navigeren in de steeds globaler wordende praktijk van het IE-recht met gespecialiseerde, lokale en grensoverschrijdende informatie en tools vanuit elke gewenste locatie. Bent u als IE-professional klaar voor de toekomst?

Lees hoe **Kluwer IP Law** u kan ondersteunen.

79% of the lawyers think that the importance of legal technology will increase for next year.

Drive change with Kluwer IP Law.
The master resource for Intellectual Property rights and registration.

2022 SURVEY REPORT
The Wolters Kluwer Future Ready Lawyer
Leading change

Dit artikel werd aangemaakt op dinsdag 14 februari 2023 om 12:10 en werd geplaatst in [EPC](#).
Je kunt reacties op dit bericht volgen via de [Comments \(RSS\)](#) feed. U kunt een reactie achterlaten, of [trackbacken](#) vanaf uw eigen site.